

۳ ماه از آغاز به کار دولت سیزدهم گذشت؛ نیاز به تبیین روایت دولتمردان از شرایط کشور و طرح عبور از وضعیت موجود بیش از پیش احساس می‌شود

مسائله چشم انداز تغییر

پایداری اعتماد عمومی نسبت به دولت نیازمند یک روایت منسجم درباره چگونگی پیاده‌سازی برنامه‌های اجرایی است

تیتراهای امروز

وزیر نفت با اشاره به برنامه‌ریزی انجام‌شده درباره تهاوت نفتی:

فروش نفت بهتر شده است

سختگویی نیروهای مسلح بمن: فقط ۲ شهر تا آزادی استان مآرب مانده است

آزادی نزدیک مآرب

اتصال همه بمب‌بازنی‌های کشور به سامانه هوشمند سوخت

فتنه بنزینی ناکام ماند

حمله سایبری به زیرساخت‌های شبکه برق فلسطین اشغالی باعث قطع برق شهرهای بزرگ و تعطیلی فرودگاه بن‌گوریون شد

برق از سر اسرائیل پرید

ناگامی‌های پیاپی تل‌آویو مقابل تهران

نگاه

بی‌تدبیری‌های گذشته زمینه‌ساز حمله هکرها

مصطفی نغمی: آسیب‌شناسی حمله سایبری به سامانه هوشمند سوخت یکی از مسائلهای ضروری برای جلوگیری از تکرار این تجربه تلخ است. متأسفانه برخی تصمیمات غلط که در سال‌های گذشته گرفته شد، به علاوه عدم اعتقاد واقعی مسئولان قبلی به سامانه هوشمند سوخت، زمینه‌ساز بروز این مشکل شد و راه را برای حمله هکرها باز کرد تا بتوانند عملیات سایبری خود علیه نظم و امنیت کشور را به سرانجام برسانند.

مشخصاً مسؤلیت این تصمیمات غلط که منجر به ناکارآمدی سامانه هوشمند سوخت شد، متوجه مدیران سابقان گذشته است.

سامانه هوشمند سوخت برای سهمیه‌بندی بنزین در دولت نهم راه‌اندازی شد. ابتدا پیش‌بینی‌های خوبی برای ابعاد امنیتی این سامانه شده اما در سالهای گذشته برای معطل‌سازی بنزین تکثیر شدی در کشور عرضه و این موضوع موجب شد توجهات برای به‌روزرسانی این سامانه از بعد تجهیزات سامانه‌های هوشمند بشدت کاهش یابد. از این رو آنچه ضرورت و فوریت دارد، عیب‌یابی، آسیب‌شناسی و ترمیم خالهای موجود در سامانه هوشمند سوخت در ابعاد امنیتی، نرم‌افزاری، سخت‌افزاری و ارتباطی است. کمیسیون انرژی مجلس یازدهم برای بررسی حمله سایبری به سامانه هوشمند سوخت یک نشست فوق‌العاده تشکیل داد. در این جلسه مدیرعامل شرکت ملی پالایش و پخش فراورده‌های نفتی، مدیر سامانه هوشمند سوخت، مدیران سازمان پدافند غیرعامل و رؤسای تعدادی از دستگاه‌های امنیتی و نظارتی حضور داشتند.

اظهار نظر درباره نحوه این حمله سایبری فعلاً مقدر نیست و نیاز به کار کارشناسی بیشتر دارد. نهادهای اطلاعاتی و امنیتی در حال بررسی منشأ این حمله سایبری هستند. تا زمانی که نهادهای مسؤول در این زمینه اطلاع‌رسانی نکنند، نمی‌شود به صورت قطعی از منشأ این حملات و جزئیات آسیب‌های وارده سخن گفت. قطع بررسی همه خلاهای موجود نیز نیازمند گزارش نهادهای ذی‌ربط است.

با این وجود با توجه به ضرورت موضوع، کمیته ویژه‌ای در کمیسیون انرژی مجلس شکل گرفته که با محوریت اعضای کمیسیون و حضور نهادهای امنیتی و تخصصی، به صورت دقیق و مشخص به ارزیابی حادثه‌ای که روی داده پیرزاند تا بتوانند برنامه مدونی را برای به‌روزرسانی و پر کردن خالهای موجود در سامانه هوشمند سوخت طراحی کنند. این برنامه که قطعاً جزئی و عملیاتی تدوین خواهد شد، قدم‌های ما برای کارآمدسازی و ایمن‌سازی این سامانه را مرحله به مرحله مشخص خواهد کرد تا در نهایت نهادهای اجرایی با عمل به این نقشه راه، از تکرار اینگونه حوادث جلوگیری کنند.

«سختگویی کمیسیون انرژی مجلس»

قانون «حمایت از خانواده و جوانی جمعیت» امروز توسط رئیس مجلس برای اجرا به دولت ابلاغ می‌شود

پنجره‌های به آینده

«وطن امروز» از جزئیات این قانون و مزایای اجرای آن گزارش می‌دهد

اقدامات رهبران دنیا برای مقابله با تغییرات آب‌وهوایی و حفاظت از محیط‌زیست را نه تنها کافی نمی‌دانند، بلکه معتقدند اقدامات آنها ریاکارانه بوده و تنها به فکر منافع شخصی و سیاسی خود هستند و این گونه اجلاس‌ها نمی‌تواند تغییری جدی در روند کاهش آلاینده‌های محیط‌زیست داشته باشد.

به نظر می‌رسد بیشتر شعارها و رفتارهای به ظاهر حمایت و حفاظت از محیط‌زیست در واقع تلاشی برای باز کردن جیب‌های جدید جنگ تجاری و فشارهای دیپلماتیک بر کشورهای نظیر چین، روسیه یا حتی کشورهای تولیدکننده نفت مانند عربستان و ایران باشد. مهم‌ترین تکنولوژی‌های نوین روز در حوزه مقابله با آلاینده‌های محیط‌زیست، خودروهای الکتریکی هستند که تنها چند کشور مانند انگلستان، آلمان و آمریکا پرچمدار تحقیق، توسعه و تولید این خودروها هستند. شاید اهداف زیست‌محیطی نیز در این مساله به چشم بیاید اما هدف اصلی در این باره، ایجاد بازار جدید و بلامنابع برای خودروهای الکتریکی آمریکا در چند دهه آینده است. به نظر می‌رسد حمایت شدید دولت دموکرات از اعمال فشار بر سایر کشورها در زمینه کاستن از میزان تولید آلاینده‌ها، تلاشی برای بازاریابی در جهت فروش محصولات خود در آینده نزدیک باشد؛ اقدامی که کمتر مورد توجه رسانه‌ها قرار گرفته است. در واقع می‌توان چنین برآورد کرد که جدای از اهداف زیست‌محیطی که شاید در حاشیه این پروژه قرار داشته باشد، مهم‌ترین مساله استفاده از تحت فشار گذاشتن کشورهای رقیب آمریکا در حوزه سیاسی، نظامی و اقتصادی باشد. قیل از برگزاری این نوع اجلاس‌ها، مهم‌ترین مساله این است که کشورهای غربی و بویژه اعضای شورای امنیت سازمان ملل ثابت کنند خود به تعهداتشان درباره کاستن از میزان آلاینده‌ها پایبند باقی می‌مانند.

مهم‌ترین اقدامی که کشورهای بزرگ صنعتی جهان می‌توانند برای مقابله با تغییرات آب‌وهوایی انجام دهند، کاهش و چه به‌صورت عملی بر تعهدات خود پایبند بوده و با وجود اینکه ۱۷ درصد جمعیت کل دنیا را تشکیل می‌دهد اما تنها ۵ درصد به آلاینده‌ها اضافه می‌کند و تلاش دارد همین ۵ درصد را نیز به صفر برساند. در مقابل، جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا تصمیم گرفت به جای صحبت کردن از اینکه آمریکا از سال ۲۰۱۵ تاکنون تا چه حد برای کاستن از میزان آلاینده‌های سوختی تلاش کرده است، انگشت اتهام و سرزنش خود را به سمت چین، روسیه و عربستان ببرد. وی در این اجلاس گفت: «ما می‌خواهیم پیشرفتی ویژه در مساله تغییرات آب و هوایی داشته باشیم به همین دلیل باید اقدامات بیشتری انجام شود اما این مساله نیازمند این است که بر روی کشورهایمان مانند چین، روسیه و همچنین عربستان سعودی که هیچ اقدامی انجام نمی‌دهند تمرکز کنیم».

بایدن در واقع برای آمریکا نقش «بازرس ویژه زیست‌محیطی» را تعریف کرد که خود قائل به اجرای سیاست‌های زیست‌محیطی نیست و ضرورتی برای پاسخگویی در این زمینه نیز نمی‌بیند. دولت آمریکا به دلیل درگیری‌های داخلی بین ۲ حزب جمهوری‌خواه و دموکرات هیچ‌گاه نتوانسته سیاست‌های جدی برای مقابله با تغییرات آب‌وهوایی داشته باشد. یکی از ابداعات در این زمینه ایجاد و تعیین «مالیات کربن» برای تاجر و صنعتگران آمریکایی بود اما این مساله به دلیل مخالفت جمهوری‌خواهان همچنان به یکی از بحران‌های بزرگ در روابط دموکرات‌ها و جمهوری‌خواهان تبدیل شده است.

چرا نمی‌توان به وعده کشورهای غربی برای مقابله با تغییرات آب و هوایی اعتماد کرد؟

نمایش ریاکاری زیست محیطی در گلاسکو!

رسید و همچنین اعلام کرد هندوستان از سال ۲۰۱۵ و بعد از توافق آب‌وهوایی پاریس همواره چه بر روی کاغذ و چه به‌صورت عملی بر تعهدات خود پایبند بوده و با وجود اینکه ۱۷ درصد جمعیت کل دنیا را تشکیل می‌دهد اما تنها ۵ درصد به آلاینده‌ها اضافه می‌کند و تلاش دارد همین ۵ درصد را نیز به صفر برساند. در مقابل، جو بایدن، رئیس‌جمهور آمریکا تصمیم گرفت به جای صحبت کردن از اینکه آمریکا از سال ۲۰۱۵ تاکنون تا چه حد برای کاستن از میزان آلاینده‌های سوختی تلاش کرده است، انگشت اتهام و سرزنش خود را به سمت چین، روسیه و عربستان ببرد. وی در این اجلاس گفت: «ما می‌خواهیم پیشرفتی ویژه در مساله تغییرات آب و هوایی داشته باشیم به همین دلیل باید اقدامات بیشتری انجام شود اما این مساله نیازمند این است که بر روی کشورهایمان مانند چین، روسیه و همچنین عربستان سعودی که هیچ اقدامی انجام نمی‌دهند تمرکز کنیم».

به هیچ ترتیبی بر روی اجرایی شدن تعهدات آمریکا حساب باز کرده، زیرا ترامپ به‌محض انتخاب به ریاست‌جمهوری آمریکا از این توافق بیرون آمد. جو بایدن از کشورهای دنیا به دلیل خروج آمریکا از توافق آب‌وهوایی پاریس عذرخواهی کرد تا نشان دهد مساله حفاظت از محیط‌زیست و مقابله با تغییرات آب‌وهوایی همچنان در اولویت اصلی دولت آمریکا قرار دارد اما رئیس‌جمهوری که اولویت اصلی خود را شرکت در این اجلاس و رهبری دنیا در مقابله با تغییرات اقلیمی عنوان کرده بود، در مراسم افتتاحیه خواش برد! و بعد از بیدار شدن نیز به کشورهایمان مانند چین، روسیه و عربستان سعودی حمله و آنها را بزرگ‌ترین مصرف‌کننده سوخت‌های فسیلی دانست. سوال اصلی در اینجا این است: تفاوت این اجلاس با سایر اجلاس‌هایی که در سال‌های گذشته در این باره تشکیل شده بود، چیست؟ به نظر می‌رسد تنها تفاوت این باشد که کشورها هر کدام قرار است اعلام کنند چه کاری در زمینه کاستن از میزان مصرف سوخت‌های فسیلی و همچنین حفاظت از محیط‌زیست انجام می‌دهند، روسیه و چین که به صورت ویدئو کنفرانس در این اجلاس شرکت کرده بودند، هیچ‌کدام تعهد خاصی در این باره اعلام نکردند. آنها اعتقاد دارند اجلاس‌های اینچنینی و فاسدسازی رسانه‌ای که دموکرات‌ها به دنبال آن هستند، تنها «تبلیغاتی» است و دولت آمریکا هیچ‌گاه به تعهدات خود در این باره عمل نخواهد کرد. با این حال کشورهایمان نیز مانند هندوستان هستند که وعده‌های جالبی را در این باره مطرح کرده‌اند. نازندرا مودی در این اجلاس اعلام کرد هندوستان تا سال ۲۰۷۰ میلادی به هدف حذف کامل آلاینده‌ها خواهد

یادداشت

فرزانه دانایی: اجلاس تغییرات آب‌وهوایی که سه میزبانی سازمان ملل در گلاسکو اسکاتلند برگزار شد، در رسانه‌ها به عنوان اجلاسی سراسر تناقض نمود پیدا کرد؛ اجلاسی که رهبران دنیا قرار بود در آن از میزان تعهدات خود برای مقابله با تغییرات آب و هوایی بگویند اما به ارائه شعار در این باره بسنده کردند. کشورهایی که اعتقاد داشتند تغییرات آب‌وهوایی مساله‌ای بسیار خطرناک برای سرنوشت و آینده مردم و کره زمین است در این اجلاس دور هم جمع شدند تا چاره‌ای برای حل این بحران بیندیشند. قرار بود در این اجلاس هر کدام از کشورهای توسعه‌یافته دنیا که اتفاقاً آلوده‌کننده‌ترین کشورها در سطح زمین هستند، از تعهداتی بگویند که قرار است زمین را برای آیندگان حفظ کند. با این حال چشم‌انداز ترسیم‌شده در این اجلاس نشان داد باید بیش از پیش درباره تمایل، خواست و اراده کشورهای دنیا برای کم کردن از تأثیرات بسیار منفی تغییرات آب‌وهوایی و همچنین استفاده بیش از حد از سوخت‌های فسیلی تردید داشت. اگر چه برای بسیاری از مفاهیم مدنظر کشورهای غربی مانند «حقوق بشر» یا «گسترش دموکراسی در دنیا» مدت‌زمان زیادی طول کشید تا ثابت شود حرف و عمل رهبران این کشورها بسیار با هم تفاوت داشته است، مقابله با تغییرات آب و هوایی و حفاظت از محیط‌زیست، از آن دست وعده‌هایی است که بر راحتی قابل راستی‌آزمایی است و بدین ترتیب در رویی رهبران کشورهای غربی در این باره سریع‌تر و آسان‌تر به نمایش گذاشته شد. ۶ سال پیش نیز رهبران بسیاری از کشورها در اجلاس تغییرات آب‌وهوایی در پاریس «توافق آب‌وهوایی پاریس» را امضا و تعهد کردند برای مقابله با این بحران با یکدیگر همکاری داشته باشند. با این حال تنها گذشت یک‌سال از این اجلاس نشان داد نمی‌توان